

בש"פ 7542/19 - עומרי זייתון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7542/19 - ב'

לפני: כבוד הרשמת שרית עבדיאן

המבקש: עומרי זייתון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

**בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך; תשובת
המשיבה לבקשה**

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 16.9.2019 (עפ"ג 50642-04-19, כב' השופט י' שפסר, כב' השופט ש' בורנשטיין וכב' השופטת מ' ברק נבו) (להלן: פסקהדין).

2. ואלה בקצרה העובדות הרלוונטיות לענייננו: המבקש הורשע בבית המשפט השלום, על יסוד הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של סחר בסם מסוכן, ונדון, בין היתר, ל-24 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי כתב האישום הוגש בעניינם של 18 נאשמים (כולל המבקש). ערעור על גזר הדין שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה בפסק הדין מושא הבקשה שבכותרת.

3. הבקשה שבכותרת הוגשה ביום 13.11.2019 ובמסגרתה עותר המבקש להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור בת 30 ימים. הארכת המועד נדרשת לדידו עד להכרעה של בית המשפט המחוזי בשני ערעורים שהגישו נאשמים

אחרים בהליך. ביחס לאחד מהערעורים כאמור, טוען המבקש, כי רק מספר ימים קודם לכן גילה כי הוא עדיין תלוי ועומד ויש חשיבות להכרעה בעניינו של אותו נאשם נוכח דמיון בין נסיבותיו לאלו שלו. יצוין כי בד בבד עם הבקשה הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין, בהתחשב בכך שעליו להתייצב למאסר ביום 18.11.2019.

4. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענת המשיבה, חלקו של המבקש בפרשה נוגע לאישום 10 בכתב האישום בלבד, והוא אינו נוגע לעניינם של יתר הנאשמים שטרם נגזר דינם.

5. לאחר שבחנתי את הבקשה ואת תשובת המשיבה לה, הגעתי לכלל דעה כי דין הבקשה להידחות. המועד הקבוע בדין להגשת בקשת רשות ערעור בהליך פלילי הוא 45 ימים מיום מתן פסק הדין (סעיף 199 לחוק סדר הדין הפלילי[נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי)). ככלל, בהליכים פליליים, בניגוד להליכים אזרחיים, תקופת הפגרה אינה עוצרת את מניין הימים להגשת ערעור (בהיעדר הוראה מקבילה לתקנה 529 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984). עם זאת, כאשר היום האחרון להגשת ההליך חל בתוך תקופת הפגרה, המועד נדחה עד למחרת תום הפגרה (סעיף 10(ג) לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981; בש"פ 11461/04 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (28.12.2004)). לפיכך, בעניינינו, המועד האחרון להגשת בקשת רשות הערעור חל ביום 31.10.2019, היינו הבקשה שבכותרת הוגשה באיחור של כשבועיים ימים.

6. כידוע, סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי מקנה לבית המשפט סמכות להאריך את המועד להגשת הליך ערעורי. בפסיקה נקבע כי אמת המידה לבחינת בקשה להארכת מועד בפלילים היא "טעם ממשי המניח את הדעת". בהקשר זה ישקול בית משפט, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי (ראו, למשל: בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (25.7.2006); בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.8.2009)). ויודגש, גם בדין הפלילי הכלל הוא שהארכת מועד לא תינתן כדבר שבשגרה.

7. בעניינינו, לא מצאתי בנימוקי הבקשה "טעם ממשי המניח את הדעת" המצדיק את הארכת המועד המבוקשת. האיחור בהגשת ההליך אינו זניח ובנסיבות המקרה דן סבורני כי ההסבר אשר ניתן על-ידי המבקש רחוק מלהניח את הדעת ולבסס הצדקה מבוררת לאיחור. טענת המבקש לפיה גילה "רק בימים האחרונים" כי טרם ניתנה הכרעה בערעורם של נאשמים אחרים בהליך, נטענה, על אף היותו מיוצג, באופן לקוני, ללא פירוט ומבלי שנתמכה בתצהיר. בפרט, המבקש לא נימק מהי החשיבות בהכרעה בעניינם של נאשמים אלה לצורך הגשת בקשת רשות הערעור מטעמו.

8. נוכח כלל האמור לעיל, ובשים לב גם לכך שסיכויי הלכאוריים של בקשת רשות הערעור אשר מתבקשת ארכה להגשתה (בקשה ב"גלגול שלישי" המופנית כנגד חומרת העונש) אינם נחזים להיות גבוהים, לא מצאתי כי הוצג טעם מבורר המצדיק את מתן הארכה המבוקשת.

9. סוף דבר, הבקשה להארכת מועד נדחית.

המזכירות תמציא החלטתי זו למבקש לאלתר ותוודא הגעתה גם באמצעות הטלפון.

ניתנה היום, י"ט בחשוון התש"ף (17.11.2019).

שרית עבדיאן
ר ש מ ת
